

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Opgøret med den muhamedanske verden

Den nu genopblussede Muhammed-krise dokumenterer klart, at opgøret med den muhamedanske verden er uundgåeligt. Og det må vi indstille os på, så vi kan forberede os på dette opgør.

Den muhamedanske verden omfatter desværre også de mange fremmede i vort eget land, så opgøret med den muhamedanske verden kan nu blive meget pinligt, men det er der ikke noget at gøre ved, for opgøret er uundgåeligt. Dette illustreres ikke mindst ved de fremmede muhamedaneres mange krigeriske demonstrationer i vore gader i den seneste tid. Der er ikke noget at tage fejl af!

Den genopblussede Muhammed-krise er et klart tegn på, at opgøret med den muhamedanske verden er uundgåeligt. Uanset hvor ynkeligt den danske regering lefler for muhamedanerne i Mellemøsten vakler vi fra krise til krise i forhold til den muhamedanske verden. Det er ikke tilfældigt, men det er en uundgåelig historisk udvikling, der ikke lader sig stoppe. Gennem indvandringen er det kristne Vesteuropa kommet i kontakt og dermed også i konflikt med den muhamedanske verden, simpelthen fordi den muhamedanske verden ikke vil acceptere kristne og civiliserede samfund, der lever efter helt andre værdier end islams. Dette islam påberåber sig nu verdensherredømmet, og vil undertvinge det kristne Vesteuropa, dels gennem muhamedansk indvandring, og dels gennem en brutal afpresning fra Mellemøstens muhamedanske stater. Det er nødvendigt for vesteuropæerne at erkende dette grundlæggende forhold, for det er ikke mindst denne bevidstgørelse, der skal give vesteuropæerne modstandskraft i den kommende verdenskamp. At vesteuropæerne vil sejre i denne konflikt, det er der ingen grund til at tvivle på, for alene vesteuropæernes højere tekniske og kulturelle niveau vil sikre dette, men sejren bliver ikke uden omkostninger. Man må gøre sig klart, at opgøret med den muhamedanske verden vil føre til omfattende uroligheder i Vesteuropa, at det vil koste mange livet og medføre store økonomiske omkostninger. Men vi kan ikke fravælge opgøret, vi er nødt til at gå ind i dette opgør.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 3, Nummer 7

Marts 2008

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Om de intellektuelle

De intellektuelles manglende solidaritet med folket begyndte i Danmark med brødrene Brandes, fortsatte med kulturradikalismen og er nu endt i det rene vanvid med Carstens Jensens helt sygelige danskerhad. Der findes naturligvis hæderlige og nationalt sindede danske intellektuelle, men i gruppen af intellektuelle er det et ubetydeligt mindretal, for det store flertal af de intellektuelle er blot nogle kosmopolitiske fanatikere, der hylder de fremmede og ønsker Danmark forvandlet til et multietnisk og multikulturelt kaos. De intellektuelle er jo ikke folkets men de fremmedes venner, og dette ses igen og igen.

Opgøret med den muhamedanske verden

fortsat fra side 1

Og muhamedanerne har igen erklæret deres vilde had til danskerne. Den internationale presse gengav erklæringen på følgende måde: »Ifølge nyhedsbureauet AP var titusinder af mennesker mødt op for at fordømme Danmark. Under demonstrationerne opfordrede Sudans præsident, Omar al-Bashir, muslimer over hele verden til at skride ind over for Danmark. – Vi opfordrer alle muslimer i verden til at boykotte danske varer, virksomheder, institutioner, organisationer og personligheder, tordnede præsidenten, der har indført et importforbud mod danske varer, til menneskemængden foran Republikpaladset på Shuhadapladsen i Khartoums centrum. – Ikke en eneste dansk fod skal nogensinde vanhellige Sudans jord igen, fastslog al-Bashir ifølge nyhedsbureauet AP, mens mange af demonstranterne råbte ”ned, ned med Danmark”.«

Muhamedanernes had til danskerne er altså stort, men det overrasker os ikke mere. Allerede under den første Muhammed-krise blev de danske patrioter klar over opgørets uundgåelighed, og kun hvis man absolut ikke vil se, kan man stadig påstå, at dette opgør ikke vil komme. Mange danskere har imidlertid allerede forstået, hvad det hele drejer sig om. Lars Hedegaard skriver f.eks. den 26. februar følgende om Det islamiske Broderskab: »I forbindelse med en nylig retssag i Texas mod en påstået filantropisk organisation ved navn The Holy Land Foundation blev der fremlagt et dokument fra 1991, hvori Broderskabet forklarede sin strategi i De Forenede Stater: "Ikhwan [Broderskabet] må forstå, at alt deres arbejde i Amerika er en slags ... jihad med det formål et eliminere og ødelægge den vestlige civilisation indefra og at sabotere deres elendige hus ... således at Guds religion kan sejre over alle andre religioner."« Ved at fremdrage dette citat, har Lars Hedegaard vist, at han forstår, hvad der er på spil. Det er imidlertid slet ikke alle danskere, der forstår dette. Nogle danskere lefler fortsat for muhamedanerne af gammel vane og for ikke at komme i konflikt med dem, og andre bøjer sig for muhamedanernes krav, bare for ikke at bringe deres egen lille indtjening i fare.

Den 27. februar så vi således i dansk fjernsyn et par rystende interviews med et par skvattede arbejdere på et lille mejeri, der satte deres egen an-

sættelse på dette eksportmejeri over den danske ytringsfrihed. De to arbejdere sagde ligeud, at de satte deres arbejde højere end deres landsmænds ytringsfrihed. Sådanne arbejdere er en skam for den danske arbejderklasse, for det er folk uden ryggrad og mod, og hvad skal man med den slags. De kan gå hen og begrave dem selv, for de er ikke bedre værd, og man bør ikke tage det mindste hensyn til dem. Kujoner bør aldrig angive den politik, der skal føres.

Men der er også andre, der svigter, og sørgeligt nok kommer mange af disse andre fra eliten i samfundet. Fra den såkaldte elite i landet, fra de danske erhvervsledere hører man således kun en uværdig klynken i anledning af den genopblussede Muhammed-krise. Erhvervslederne burde jo være de stærke og beslutsomme, men de er som små børn, der græder over, at ingen vil lege med dem. Bare på grund af helt ubetydelige økonomiske tab, så hører man allerede erhvervsledernes grådkvalte beklagelser over, at det nu vil blive sværere at komme af med varerne i Mellemøsten. Nå, ja, hvad så, hvorfor dog overhovedet handle med den muhamedanske verden? Hvorfor dog handle med en verden, der truer Vesteuropas folkeslag? Erhvervslederne burde jo være lykkelige for den nye Muhammed-krise, der tilbyder dem en anledning til at bryde fuldstændigt med den muhamedanske verden. At det kan skabe lidt problemer for erhvervslivet, det kan da godt være, men det er vel også for at løse problemer, at man har titusinder af højtlønnede direktører ansat i erhvervslivet. Hvad skal man ellers bruge dem til? Der er ingen, der har lovet den klynkende elite, at livet er nemt, og også erhvervslivet må bære sin del af byrden.

Den utrolige fejhed fra de ledende erhvervsfolks side er kvalmende. Og man kan ikke lade være med at spørge sig selv, hvordan er det overhovedet er lykkedes for det danske erhvervslivs ledere offentligt at fremstå som det danske samfunds elite, når disse ledere i realiteten er så små, feje og ynkelige, at de klynker på grund af de mindste tab. Selv en grov vaneforbryder virker pludselig som et stort menneske i forhold til en klynkende erhvervsleder, der er helt fortvivlet over endelig at skulle arbejde lidt for sin store løn. Men man kan ikke regne med, at alt går let.

Nyheder

Idioti!

At de danske politibetjente mere eller mindre bevidst optræder som nogle tåber, det ser man ikke mindst i forbindelse med deres behandling af de såkaldte grænseoverløbere. Den 25. februar skriver Jyllands-Posten følgende: »Mange illegale rejsende i weekenden. Hos grænsepolitiet havde man en fornemmelse af, at illegale rejsende ville prøve at overskride den danske grænse lørdag og søndag. Det resulterede i flere anholdelser. Grænsepolitiet havde succes med kontrollen ved grænsen i weekenden. De stoppede i alt 10 illegale rejsende på vej ind i byen. Nu skærper grænsepolitiet indsatsen omkring rejsetrafik i weekenderne. Lørdag prøvede tre irakere at komme ind i Danmark uden de fornødne indrejsepapirer. Søndag blev en kvinde fra Irak afsløret med sine fire børn. To mænd fra henholdsvis Irak og Afghanistan blev også stoppet i toget mod Danmark uden fornødne papirer. Alle har nu søgt asyl og er på vej til Sandholmlejren.« Ja, lagde man nu mærke til det. »Alle har nu søgt asyl og er på vej til Sandholmlejren.« Hvilken succes for grænsepolitiet, endnu flere belastende fremmede i Sandholmlejren! Jamen, så er det hele jo lige meget! Hvad nytter det overhovedet, at politiet pågriber grænseoverløbere, når de bare videreeksperder dem til Sandholmlejren? Det er jo det, som de fremmede gerne vil, for så er de sikret evig forsørgelse på det danske folks regning. De tåbelige betjente skal aldeles ikke sende de pågrebne grænseoverløbere til Sandholmlejren men afvise dem til Tyskland, og det skal ske omgående, før grænseoverløberne får lejlighed til at anmode om asyl og få fat i advokater. Ved at sende grænseoverløberne til Sandholmlejren, så påtvinger disse betjente danskerne endnu flere uønskede fremmede, og hvorfor i alverden gør de det? Der burde trækkes i betjentenes løn, hvor gang de møder op med endnu en grænseoverløber i Sandholmlejren, for de fremmede skal tilbage over grænsen og ingen andre steder hen. Ellers er det jo fuldstændigt ligegyldigt, om politiet pågriber grænseoverløbere. Den eneste forskel er så, at politiet betaler transporten til Sandholmlejren. Det er utroligt, at de danske betjente ikke kan tænke sig så meget om, at de jager grænseoverløberne tilbage over grænsen i stedet

for at belaste danskerne med dem, for skønt der naturligvis findes instruktioner fra højere sted, så har de elendige betjente jo lov til at udvise en smule konduite i situationen. Skulle det virkelig være så svært at overhøre de fremmedes mumlen om asyl? Bare tilbage over grænsen med de fremmede!

Den afsindige antropolog

Indvandrerbandernes hærgen i Danmark bliver nu af sindssyge pædagoger fuldstændigt vendt på hovedet. Nu skal indvandrerknægtenes forbrydelser pludselig være danskernes skyld. Det er fuldstændigt vanvittigt, og alligevel hyler disse perverse pædagoger op i offentligheden. Vi citerer fra medierne den 20. februar: »Det er den danske folkeskoles skyld, når unge muslimer sætter ild til containere og kaster brosten efter politiet. Lærerne underviser nemlig de unge i danske værdier, siger en antropolog fra Danmarks Pædagogiske Universitet. Men hvis man kommer fra en kultur, hvor dette ikke er tilfældet, er der ikke noget at sige til, hvis man har behov for at afreagere ved at brænde en container eller to af. Sådan lyder budskabet fra en forsker ifølge metroXpress. Antropolog Laura Gilliam fra Danmarks Pædagogiske Universitet står bag flere feltstudier i socialt belastede folkeskoleklasser. Hun mener, at den sidste uges gadeoptøjer skyldes, at folkeskolelærerne lægger for stor vægt på danske værdier i undervisningen. "De unge drenge føler, at lærerne ikke kan lide dem. Når lærerne mener, at de har brug for at lære danske værdier og normer, oplever de det som manglende anerkendelse af deres familie og det, de har med hjemmefra. Det skaber en frustration over for det danske system, som i de mest ekstreme tilfælde kommer til udtryk i voldsomme handlinger," siger hun.« Ja, man ved ikke, om man skal le eller græde. Forbryderne bliver gjort til ofre og ofrene til forbrydere. Bedre bevis for pædagogikkens vanvid kan vel næppe findes, og antropolog Laura Gilliam burde tvangsindlægges, for der er virkelig noget galt inde i hendes hoved. Hvordan i alverden kan det blive en fejl af den danske folkeskole, at den underviser efter danske værdier, det er jo selve denne skoles eksistensberettigelse. Den danske folkeskole er skabt til danske børn og ikke til de fremmedes unger.

Nyheder

En ny muhamedansk stat i Europa

Også i forhold til Kosovo ser man desværre de danske myndigheder spille med i de fremmede muhamedaneres forbryderiske spil. Den danske stat har nu anerkendt Kosovo som en selvstændig muhamedansk stat, skønt dannelsen af denne stat er en forbrydelse. Kosovo var en serbisk og kristen provins under Serbien, men man lod de muhamedanske albanere indvandre, og snart var muhamedanerne i flertal, og nu løsriver muhamedanerne Kosovo fra Serbien. Det var så, hvad man fik ud af at tillade den muhamedansk indvandring, men må da håbe, at der stadig er så meget kamp tilbage i serberne, at de vil gøre modstand mod dannelsen af endnu en muhamedansk stat i Europa. At serberne nu åbenbart har stor lyst til at gennembanke repræsentanterne fra FN og EU er da fuldt forståeligt, for det er disse to forrykte forbryderorganisationer, der nu finansierer løsrivelsen af Kosovo fra Serbien og støtter den aktivt. Men hjælper man muhamedanerne mod de kristne, så er man en beskidt forræder, der fortjener en rigtig dårlig behandling, og så når man har en blå baret på.

Ytringsfrihed?

Den modige patriot Jean Marie Le Pen er af de forrykte franske myndigheder og domstole blevet anklaget og dømt for noget så komplet latterligt, at man næppe tror det. Le Pen havde i 2005 i et interview i Le Monde sagt, at den tyske besættelse i 1940-45 ikke var særlig umenneskelig, og denne personlige mening måtte Le Pen åbenbart ikke udtrykke, for han blev anklaget og idømt 3 måneders betinget fængsel og en bøde på 10.000 euro. Dette er da fantastisk; folk har ikke længere lov til at have en personlig mening, heller ikke i Frankrig, og hvis man har, så bliver man anklaget og dømt af den juridiske pøbel. Det er således helt klart, at juristerne er en hindring for friheden i Frankrig, således som juristerne også er i mange andre lande. Undertrykkelsen af den personlige frihed er total, når man ikke må have nogen anden mening end statens officielle om historiske tildragelser. Det komiske er i øvrigt, at Le Pen faktisk har helt ret, og mange historikere har nu også efterfølgende givet ham ret og protesteret mod dommen, for besæt-

Det hedder sig jo, at de fremmede skal integreres i samfundet og have et arbejde, og det lyder jo smukt men er det glade vanvid, for det går ud over danskerne. I de senere år har man ansat mange fremmede som buschauffører, og hvad er så følgerne af de fremmedes ansættelse i busselskaberne: »Buschaufføren åbner ikke midterdøren, selvom den gamle dame ivrigt vinker og hujer for at komme med. I stedet trækker bussen bare ud fra stoppestedet og kører videre. Ekstra Bladet har fået flere henvendelser fra ældre læsere, der er blevet groft chikaneret af buschauffører. Selvom de er gangbesværede får de ikke lov til at komme ind i bussen med deres rollator og indkøbstasker på hjul. En ældre dame blev endda bedt om at forlade bussen, fordi der skulle være plads til barnevogne. Andre har fortalt om chikane fra buschaufføren, fordi de var for langsomme.« De fremmede buschauffører kører simpelthen som det passer dem, og de viser ikke den ringeste respekt for ældre danskere, som de samvittighedsløst terroriserer.

telsen af Frankrig kostede ikke mere end 267.000 civile livet, og mener man, at det er mange, så skal man lige sammenligne med tabene i Polen og Sovjetunionen og samtidigt tænke på, at langt størsteparten af disse døde faktisk omkom under de allieredes bombardementer i forbindelse med invasionen i 1944. Der har aldrig været tvivl om disse officielle franske tabstal, der er godkendt både af den franske befrielsesregering og den amerikanske regering. Men skulle man alligevel mene, at Le Pen har uret i sin påstand, så må man forhåbentlig også mene, at folk har ret til at udtrykke deres personlige opfattelse af sag, hvad enten denne sag er af historisk natur eller ej, for er det egentlig ikke det, der lovprises i form af demokratiet? Men i praksis er demokratiet under afvikling i mange europæiske lande, hvor man har indført en række officielle sandheder, og folk bliver dømt for at udtrykke deres personlige mening, hvis denne mening går imod den officielle sandhed. Og er det ikke også tilfældet her i landet, hvor vi bliver undertrykt ved hjælp af censurparagraffen 266b? Vi kan jo heller ikke sige vor ærlige mening, hvis emnet er de fremmede, simpelthen fordi den juridiske pøbel har stillet sig til fremmedvennernes disposition og udfører deres beskidte arbejde, hvad jeg jo selv har fået at føle adskillige gange. Der er for mig ingen tvivl om, at folkets frihed knægtes af lovgivningen og domstolene ved hjælp af den såkaldte racismeparagraf, og at vi bliver nødt til at komme ud af politikernes og juristernes kvælergreb, hvis vi vil friheden.

Nyheder

Forræderi i kirkerne

Det er ikke kun i Danmark, at venstreorienterede præster og biskopper forråder deres kirker og deres samfund, det ses også i andre europæiske lande. I England har man oplevet et opsigtsvækkende forræderi fra selve ærkebiskoppen af Canterbury, den engelsk-anglikanske kirkes overhoved. Medierne skriver følgende om sagen: »Kritikken hagler ned over ærkebiskoppen af Canterbury fra næsten alle sider, efter han har argumenteret for, at visse dele af muslimsk sharia-lovgivning bør tillades i Storbritannien. Meldingen fra Rowan Williams, som også er åndelig leder for de 77 millioner anglikanere verden over, kom i et foredrag om sammenhængen mellem lov og religion i London, hvor han argumenterede for, at muslimsk sharia-lovgivning skulle være tilladt i civile sager. Muslimer bør ifølge Williams have lov til at vælge en afgørelse efter sharia-lovgivning i stedet for gennem det normale retssystem i bestemte sager angående familiære forhold. Men reaktionen har været voldsom, og hans tanker bliver blankt afvist fra hele det politiske spektrum. En talsmand for den britiske premierminister var omgående ude med meldingen om, at premierministeren mener, at britiske love skal være baseret på britiske værdier. Fra indenrigsministeriet kommer den ansvarlige minister, Tony McNulty, med en klar afvisning. – At tale om en fundamental ændring af, hvordan vi lovgiver og at tillade sharia-lovgivning, finder jeg fundamentalt forkert, fastslår Tony McNulty overfor BBC. Opbakningen til ærkebiskoppen kommer kun fra muslimske organisationer. – Jeg tror, mange muslimer vil føle sig trygge, hvis regeringen tillader, at civile sager kan blive løst i overensstemmelse med folks tro, understreger Mohammed Shafiq, direktør for Ramadhan Foundation. – Hvis vi ikke ønsker, at nogle grupper med en alvorlig og dybtgående overbevisning systematisk stilles over for det barske valg mellem loyalitet mod deres egen kultur eller loyalitet mod staten, så er det uundgåeligt, siger ærkebiskoppen Rowan Williams om sharia-lovgivningen. Dagbladet The Sun skriver om ærkebiskoppen. – Det er let blot at afvise Rowan Williams som en dum gammel ged. Men sandheden er, at han er farlig trussel mod vores nation.«

Ja, en sådan ærkebiskop er en trussel mod hele det engelske samfund, og han burde også behandles som en ussel forræder. At tale for en indførelse af sharia-lovgivning i et vesteuropæisk samfund er en direkte provokation og en forbrydelse, der burde medføre den hårdeste straf. Samtidigt truer ærkebiskoppen jo også med, at hvis man ikke indfører sharia, så vil nogle grupper, som man kan forstå er muhamedanerne i England, være loyale mod deres egen kultur og ikke over for det engelske samfund. Det er da en trussel, der er helt tydelig. Hvis ikke englænderne tillader de fremmede muhamedanere at blive dømt efter deres egen sharia-lovgivning, så vil disse muhamedanere optræde som fjender af den engelske stat. På en sådan trussel er der kun eet at svare fra engelsk side, og det svar er en deportation. Man kan jo også sige, at hvis de fremmede muhamedanere åbent proklamerer deres loyalitet mod deres egen kultur og afvisning af den engelske, så hører de jo heller ikke til i det engelske samfund men netop i deres egne lande, hvor de frit og uhindret kan dyrke deres egen kultur og få lov til at stene de utro kvinder efter shariaens forskrifter. Men hele denne sag viser endnu engang, at hvor de venstreorienterede intellektuelle breder sig, også når det er i kirkerne, der trives forræderiet mod folket og staten.

Djævelens ansigt

Fadi Abdullatif, muhamedanernes fanatiske leder i Danmark

Menneskerettighederne

De såkaldte menneskerettigheder er et bedrageri over for folket, fordi de alene bruges til at påtvinge det danske folk et ansvar for de helt uvedkommende fremmede, der strømmer ind i landet. Når de fremmede kommer til landet for at berige sig på danskernes bekostning, så er en ting helt sikkert, at de og deres statsbetalte advokater påberåber sig Menneskerettighederne, som påstås at give disse fremmede ret til ophold og forsørgelse i Danmark. I det underlige dokument, der almindeligvis kaldes Menneskerettighederne, findes et begreb, som kaldes "flygtninge", og der er også en definition af det begreb, men definitionen er med vilje gjort helt uklar, så der ikke eksisterer nogen objektiv tolkning af det. At der står noget om at være forfulgt af politiske, religiøse eller andre grunde hjælper jo ikke meget, da mennesker jo altid er truede og forfulgte af den ene eller anden grund, det er jo et grundvilkår i menneskers liv, og hvis bare dette at være forfulgt eller truet skal være nok til at give såkaldt flygtningestatus, så kan den halve menneskehed opfylde kriteriet. Og det betyder naturligvis, at Menneskerettighederne er skrevet som, og også anvendes, som et redskab i kriminelle fremmedes hånd. En neger fra Vestafrika vælger at føle sig truet af regeringen og kalder sig således flygtning, når han vil til Istedgade og sælge stoffer, en araber fra Mellemøsten påstår at have skrevet en brochure mod regeringen og kalder sig flygtning, når han vil til Vollsmose og leve på danskernes bekostning, og en luder fra Fjernøsten vælger at føle sig truet af sin alfons og kalder sig flygtning, når hun vil henlægge forretningen til en bar i København. Sådan er de kriminelle fremmede jo, der bedragerisk kalder sig flygtninge og påberåber sig Menneskerettighederne, og da der jo som nævnt ingen objektiv tolkning er af menneskerettighederne, så lykkes det desværre igen og igen at bruge disse Menneskerettigheder som et brækjern for de kriminelle fremmedes svindel. Hele rækken af statsbetalte advokater henviser således igen og igen til menneskerettighederne, når de bringer en fremmed asylsvindlers sag frem for retten, og de påpeger de underskrivende magters pligt til at give opholdstilladelse og forsørgelse til selv den mest obskure forbryder. Og advokaterne vælger naturligvis den mest vidtgående tolkning af menneskerettighedernes uklare definitioner, så

alle falder inden for den kategori, der ifølge Menneskerettighederne skal beskyttes og forsørges. Selv masse mordere fra Centralafrika falder inden for denne kategori, skønt det ellers ville være en velgerning mod menneskeheden at sende dem hjem, så de kunne blive straffet med døden for deres ugerninger. Menneskerettighederne bliver altså brugt som en blankocheck af advokaterne, og de danske domstole og Udlændingestyrelsen følger bare advokaternes vanvittige tolkning af Menneskerettighederne. Den ene fremmede forbryder efter den anden får således tilkendt ophold og forsørgelse gennem henvisningen til Menneskerettighederne. Og det skyldes ikke mindst den politiske verdens latterlige og helt overdrevne respekt for det mærkværdige dokument, der kaldes Menneskerettighederne. Dette er faktisk helt grotesk, da disse Menneskerettigheder jo ikke er vedtaget af det danske folk, men bare er et dokument oprettet og godkendt af internationale organer, der intet har med det danske folk at gøre. Et internationalt dokument kan slet ikke forpligte det danske folk til noget som helst, og det er kun de danske politikere, embedsmænds og domstoles idiotiske respekt for Menneskerettighederne, der nu gør det muligt at påtvinge Danmark de uhyre mange fremmede forbrydere og lykkejægere. Men hvorfor skal det danske folk betale regningen for det internationale juridiske vanvid, som dokumentet Menneskerettighederne repræsenterer? Hvis funktionærerne i de internationale organisationer ønsker, at forbryderne og lykkejægere fra den tredje verden skal forsøges, så må funktionærerne selv betale. Det er ikke og har aldrig været danskernes opgave at indkvartere og forsørge hele skarer af personer fra den tredje verden, uanset under hvilket påskud de kommer. Og begyndelsen til at sige nej til bedrageriet er selvfølgelig et opgør med Menneskerettighederne, der jo altså er det juridiske grundlag for vanviddet. Man skal tage afstand både fra selve dokumentet og hele den forrykte menneskerettighedsideologi, der følger med dokumentet. Man skal betvivle selve autoriteten bag Menneskerettighedsdokumentet og stille spørgsmålene, hvem har formuleret det, og hvem gav dem ret til det, og man skal påpege den uklare formulering af dokumentet, der gør det nærmest uanvendeligt.

For et dansk Danmark

Selv Søren Pind fra Venstre kan nu indse, at det multikulturelle samfund ikke kan fungere, og at vi må bort fra det. Han skriver følgende på sin blog: » - Jeg gider ikke høre mere snak om integration. Fri mig for det - det rigtige ord må være assimilation. Der er så rigelige kulturer, folk kan drage andensteds hen og dyrke, hvis det er det, de har lyst til.« Han kalder til kamp mod multikulturalismen og beklager, at danskerne ikke er mere stolte af den danske kulturhistorie. Ja, det er jo helt rart, når folk bliver klogere, og Søren Pind er virkelig blevet klogere. Nu mangler han blot at erkende, at også assimilationen af de fremmede er umulig, og at den eneste løsning derfor er en hjemsendelse af alle de fremmede.

Danskerne er trods alt ikke så dumme som medierne

Mens de danske medier er kvalmende i deres leflen for de fremmede, så er der trods alt noget, der tyder på, at det danske folk er betydeligt klogere. Selv medierne kunne således ikke skjule, at det danske folk faktisk vender sig imod skabelsen af et multi-etnisk og multikulturelt samfund. Den 4. februar blev følgende offentliggjort: »En stor undersøgelse af danskernes nationale forestillinger viser, at danskerne er stærkt følelsesmæssigt knyttet til vores lille land. Danskerne ser mere negativt på sammenblandinger af kulturer, end man gør i andre lande. Det fremgår af en stor international undersøgelse, der beskriver danskernes forhold til det nationale. Det er forskere fra Aalborg Universitet, der har gennemført undersøgelse, som er baseret på spørgeskema-besvarelser fra ca. 33.000 personer fra hele 27 lande. Ifølge en af undersøgelsens mange konklusioner opfatter danskerne tilstedeværelsen af flere kulturer som en svaghed snarere end en styrke for et samfund. Det negative syn på multikultur gør sig også gældende hos unge og højtuddannede danskere. En anden hovedkonklusion er, at danskerne føler sig stærkt følelsesmæssigt tilknyttet til deres nationalstat - mere end i de fleste øvrige lande.« Ja, der er trods alt stadig håb endnu for Danmark, for de almindelige danskere elsker deres land, og hvis blot det danske folk kunne slå sig fri af politikernes og mediernes kvælergreb, så ville folket få mulighed for at fordrive alle de fremmede og det rigtige Danmark ville genopstå, et dansk Danmark.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org

Kaj Vilhelmsen